

Versuri despre poezie

*2012 © Copyright deținut de Radu Lucian Alexandru.
Toate drepturile rezervate.*

*E-mail: radu.lucian.alexandru@gmail.com
Web page: radu-lucian-alexandru.blogspot.ro*

Ilustrația copertei: Radu Lucian Alexandru

Alba Iulia
2012

Cuprins

A scrie poezii	4
Esență de cuvânt	5
Jel	6
Temă	7
Fără amintire	8
Acum	9
Aici	10
Linște	11
Atingere	12
Versuri	13
Poezia timpului	14
Privire spre fugă	15
Cum?	16
Vorbire	17
Cultivare	18
Sensualitate	19
Loterie	20
Senzație	21
Posibilitate	22
Fantezie	23
Virtual	24
Ordinea sensului	25
Dans	26
Cuvântarea	27
Păpădie	28
Temporaritate	29
Autoare	30
Poză	31
Premiere	32
Iată	34

A scrie poezii

Titlul îl vom pune la urmă
după ce vom vedea ce am scris:
până atunci lăsăm cuvântul să zburde
și să-și caute sieși un oarecare cuprins...

Și nu avem nimic de căutat,
și nu avem nimic de cucerit,
și nimic nu este de atins...

Și nu avem la ce să reflectăm,
și nu avem la ce să cugetăm,
și nu avem la ce să ne gândim:
acum – tu și cu mine –
trebuie doar aici să fim...

Și suntem... și cuvintele sunt...
și poezia iată deja își ia avânt...

Și eu scriu... Și tu citești...
Și eu citesc... Și tu scrii...

Eu scriu versuri
și tu citești poezii...

Și clipa trece...
chiar acum...
nici nu apuci să o vezi...
dar apuci să o scrii...
și astfel scriem poezii...

Și iată titlul l-am găsit:
e un cuvânt, e vorbă-n vânt,
e o stare de a fi,
e „A scrie poezii”...

Esență de cuvânt

Poezia arată goliciunea vorbei
și descoperă nuditatea comunicării:
iar cuvântul,
când o vede, se bucură...

Lui i se arată prin poezie
secretul slovei,
adevărul vid al contemplării
și taina pe care o poate crede...
Și atunci se bucură...

Secretul este sinceritatea,
adevărul este spontaneitatea
și taina este ritmul normei,
melodia anticipării
și chipul care se vede:
lumină care se bucură...

Dacă nu îl vezi
nici el nu te vede pe tine:
versul dansează doar cu prietenie.
El se confesează doar spre cine îl știe
ca fiind esență de cuvânt –
adică poezie...

Țel

Poți ține greu pasul cu el:
cuvântul zboară
mai repede decât lumina
și cât ai clipi dispare,
și din nou apare:
origine și sfârșit,
cuvântul este un clipit...

Și dacă nu ar mai reveni,
nici nu am ști că a fost,
așa de repede se duce el,
cu rost și fără rost...

Început și asfințit,
surprins sau adâncit,
cuvântul nu are nici un țel...
Și de aceea, pentru a se împlini,
el trebuie să se oglindească,
zi de zi,
fie în vorbe goale,
fie în poezii...

Temă

Discursul, dacă prinde o temă,
nu mai poate fi oprit:
se leagă de ea și o iubește,
se desfășoară în amor de sensuri
și se pierde pe sine în versuri...

Cuvântarea legănată de un cuvânt
pare magie și descânt:
unii o numesc vorbire cu sens
și caută în ea un destin și o cale,
alții o trăiesc din mers
prin joc de întâmplare...

Tema restrânge mulțimea de vorbe
lângă o idee (de exemplu „poezie”)
pe care o repetă sub formă de cuvânt
(numit de unii gând,
iar de alții doar iluzie și fantezie,
rătăcire și pribegie:
viață care a fost, este
și o să mai fie...).

Sensul e o repetare
și atât – cuvântul la fel,
iar poezia e un semn:
e semn de sens
când vorbele din ea se repetă,
când silabele din ea se repetă,
când ritmul din ea se repetă...

E semn al dezvelirii de sens
când curge fără repetare
prin vers alb – adică,
prin cuvinte lipsite de urmare...

Fără amintire

Poezia lipsită de forma repetării,
de forma cântecului și a încântării,
de forma ritmului și a melodiei,
a rimei și a poeziei
se scrie chiar mai repede
decât se gândește
și se arată uneori
mai fascinantă decât o poveste...

Atracția din ea se naște din mirare:
mirarea celui care o scrie
și a celui care o urmărește:
ambii surprinși de rapiditatea
cu care ea izvorăște,
de viteza cu care se leapădă de sens
când ea se dezvelește...

Poezia lipsită de repetare
este o aventură de o clipă,
intens trăită, la maxim iubită,
cu dragoste învelită, prin gol împlinită...

Poezia lipsită de repetare
atrage prin întâmplare:
ea fascinează prin dragoste la prima vedere,
care rămâne așa:
o clipă de iubire abisală,
trăită și uitată,
privită de aproape
de pasul ce merge mai departe...
trăită și uitată
spre a fi revigorată
de o altă clipă de iubire
rămasă așa:
o clipă unică, fără amintire...

Acum

Să scrii despre ce vorbești,
iată o provocare...
Să scrii poezii despre povești,
iată o încercare:
Să alegi din vorbele-gând
una la întâmplare,
să faci din ea o repetare,
să o cuprinzi cu mintea
și să o lași în pace,
să zburde pe oriunde vrea,
fără însă a uita
că ea are o chemare:
să revină din când în când
(prin aceleași cuvinte,
prin aceeași limbă,
prin aceleași semne,
prin aceleași repetări)
la sensul său –
acela de care se poate desprinde
doar prin tăcere;
la sensul care, chiar uitat fiind,
nu dispăre, ci rămâne cuminte,
în tine, așteptând o nouă interpretare:
o repetare, o rimă, un ritm,
un vers, un cânt, o poezie –
aceleași solie, același mesaj:

„Clipa a trecut, dar iată că a rămas;
clipa s-a dus, dar iată că nu a plecat...
Clipa nu merge nicăieri – ea rămâne...
Ea nu te părăsește nicidecum
și este menită să fie lângă tine,
clipă de clipă, o singură clipă:
această clipă...
Și nici o altă clipă...”

Aici

Inspirația e viața normală care curge în flux,
e trăirea normală devenită prezență de bine,
e privirea care se întoarce spre sine
și se privește, și se miră,
și uneori tace, alteori zâmbește,
uneori cântă, alteori bocește,
uneori se joacă, iar alteori vorbește...

Privirea inspirată e clipa așteptată,
e clipa care vine când viața e lăsată
să danseze și să se miște în voie
după plăcerea inimii sale...

Clipa care își trăiește destinul
e clipa inspirată,
e clipa liberă, e clipa cea adevărată...
E clipa aceasta care ființează,
care atinge lumea și o îmbrățișează,
e clipa aceasta care iubește
prezentul și viul din acum,
bucuria din vorbă și plăcutul din drum,
fericirea din aproape și ființarea aceasta,
extazul rămas fără așteptare,
speranța lăsată fără de hotare,
cuvântul dezlegat spre ființă,
glasul purtat dincolo de dorință,
existența simțită în viață acum...

Acum, în clipa și în momentul acesta,
acum, în timpul și în gestul acesta,
acum, în sensul acesta...

Acum, în acest spațiu de fericire...
care este... mai mult decât iubire...

Liniște

Sunt atât de liniștit și magia mă cuprinde,
sub chipul ei vrăjit peste mine ea se întinde
și îmi farmecă privirea, și-mi ghicește viitor:
să-mi trăiesc în ea iubirea și destinul de amor...

Liniște de poezie, tăcere de izvor,
liniștit prin viață, împăcat prin lumină,
las versul să vină și graba în tihnă...
Și le las pe toate, prin veghe, prin vis,
să zboare departe spre al tău paradis...

Sunt atât de liniștit și o taină mă cuprinde...
Parcă-i vis... și-s adormit... și te visez pe tine:
cum mă săruți cu patimă și eu te iubesc,
cum ne iubim sub lacrimă prin dorul ceresc...

Liniște de poezie, tăcere de izvor,
liniștit prin viață, împăcat prin lumină,
las versul să vină și graba în tihnă –
și le las pe toate, prin veghe, prin vis,
să zboare departe spre al tău paradis...

Sunt atât de liniștit și o pace mă cuprinde...
și de toate atunci uit – și uit chiar de mine...
când în tine eu mă văd și focul se înalță,
când în inima mea arde dragostea de viață...

Liniște de poezie, tăcere de izvor,
liniștit prin viață, împăcat prin lumină,
las versul să vină și graba în tihnă.
Și le las pe toate, prin veghe, prin vis,
să zboare departe spre al tău paradis...

Atingere

Ascult în poezie tăcere și în muzică odihnă
spre glas de mângâiere și desfătare în tihnă...

Gălesc în poezie relaxare și în cântec oglindă,
căci versul lumii e în stare inima să îmi atingă...

Versuri

Poezie și versuri, lume și sensuri,
rimă prin universuri de foc și de apă,
ritm de viață în mișcare prin faptă,
odihnă și ostenire, muncă și amăgire,
veselie mare și fericire pe măsură,
lumină de soare și stele cu lună...

Versuri de asimilare și de iubire,
poezii de dragoste și de prețuire;
versuri de luptă și de înfruntare,
dansuri de joacă și de dominare;
versuri prin inimă de bucurie,
cântece de vin și dragoste de glie;
versuri prin lume de jale;
versuri pline, versuri goale...

Poezie și versuri, lume și sensuri,
rimă prin universuri de foc și de apă,
ritm de viață în mișcare prin faptă,
odihnă și ostenire, muncă și amăgire,
veselie mare și fericire pe măsură,
lumină de soare și stele cu lună...

Versuri de asimilare și de iubire,
poezii de dragoste și de prețuire;
versuri de luptă și de înfruntare,
dansuri de joacă și de dominare;
versuri prin inimă de bucurie,
cântece de vin și dragoste de glie;
versuri prin lume de jale;
versuri pline, versuri goale...

Poezia timpului

Alinare de neînlocuit e poezia timpului,
dragoste de împărtășit prin iluzia simțului,
clipă de extaz și de încercare,
moment de cumpănă și de îndurare,
floare în geam și pământ în mișcare,
frumusețea anotimpului, descoperirea chipului,
cer cu lună și cu soare; noapte, încântare...

Secret de cuvânt, rostit în gând,
repetat în inimă, coborât prin sărut,
întâlnire de privire, atingere fără început,
taină uitată în tine, loc spre descoperire,
clipă de iubire, lacrimă de contopire,
pătrundere intensă spre viață-n fericire...

Privire spre fugă

Fugă înspre început, fugă prin trecut,
fugă fără alergare, fugă spre mirare...

Aleargă gândul și se duce înspre reluare,
aleargă timpul și se întoarce către repetare...

Aleargă omul stând pe loc și fuge prin închipuire,
aleargă lumea spre un joc ușor pierdut prin fire...

Și toate aleargă, și toate se întorc, și totul revine,
cerșind întâmplare, căutând noroc și visuri de bine...

Și toate-s pe fugă închegate, și toate-s în grabă –
doar poetul stă și scrie despre a lumii larmă...

Cum?

Cum revin toate – exact cum au mai fost,
cum se vede perspectiva, cum se vede al său rost,
cum revine viitorul prin prezentul fără post...

Cum se vede înainte, exact precum înapoi,
cum se reaşează în lume, fericire şi gunoi,
cum revine viitorul prin ținutul fără ploi...

Cum reînvie trecutul, cum se reface pe sine,
cum îşi recreează pasul umbletul prin rău şi bine,
cum revine viitorul şi prin mine, şi prin tine...

Cum trăim în reluare, cum vorbim exact la fel,
cum ne vine încercare doar prin umbră de duel,
cum le-am mai văzut pe toate readuse către ţel...

- Cum?... Cum se face?... Cum revine el acum?..
- Doar așa precum e umbra revăzută pe un drum...
Doar așa cum este, aceeași poveste, respusă acum...

Vorbire

Despre toate poți vorbi,
chiar și despre ne-vorbire,
și poți scrie poezii
chiar și despre o clipire...

Și retras din brutul vieții,
și iubind plăcerea ei,
trece vocea frumuseții
și revine să o vrei...

Să o vrei pe ea prin vorbe,
să o vrei prin legi și norme,
să o vrei să fie adusă
spre destin de vorbă spusă...

Să o vrei prin grai sedusă,
gândire prin rai supusă,
iubire de mai ascunsă
și privire nepătrunsă...

Despre toate poți vorbi,
chiar și despre ne-vorbire,
și poți scrie poezii
chiar și despre o clipire...

Cultivare

Desfacere de noduri, desfacere de sens,
refacere de moduri iubite intens...
Prefaceri de vise, prefaceri - simbol,
refaceri întinse pierdute prin gol...

Ființă desființată, ființă încercată,
cunoaștere din vorbe atent adunată...
Cultivare prin semne, cultivare prin glas,
poezie calculată din ce a mai rămas...

Sensualitate

A vorbi, a zice, a spune,
semne, nimicuri, glume,
exprimare, reacție, bățalie,
procedeu, metodă, temelie,
a gândi, a repeta, a iscodi,
întrebare, răspunsuri, mărturii...

A recita, impresie, mesaj,
vădire, fascinare, anturaj,
solemnitate, prezență, încercare,
succesiune, întindere, mișcare,
a scrie, a lega, a reuni,
simboluri, sensuri, ceremonii...

A incita, a seduce, a înrădăcina,
pasiune, plăcere, a exista,
acordare, destindere, delimitare,
rezultat, întâlnire, interpretare,
a expune, a înșira, a povesti,
povești, fapte, poezii...

Loterie

Poezie, vers, rânduire,
cuvânt, virgulă, înșiruire,
despre, prin, către, de,
și, cu, în, din, sau, pe,
ritm, cântare, melodie,
verb, dovadă, loterie...

Poem, slovă, deplasare,
vorbă, loc, comunicare,
despre, prin, către, de,
și, cu, în, din, sau, pe,
zbor, rimă, dezlănțuire,
propoziție, joacă, citire...

Utopie, aparență, are,
glas, formă, cugetare,
despre, prin, către, de,
și, cu, în, din, sau, pe,
scriere, destin, asociere,
gând, emoție, plăcere...

Senzație

Fotografie, imagine, tablou,
scenă, descriere, halou,
a vedea, a reține, a colora,
a juca, a simți, a ferma,
profunzime, esență, proiectare,
prefacere, ființă, raționalizare...

Muzică, sunet, peisaj,
măsură, durată, marcaj,
a trece, a păstra, a descoperi,
a zice, a observa, a rostui,
părere, mulțumire, detașare,
înțeles, succesiune, justificare...

Floare, miros, parfum,
agitație, liniște, scrum,
a iscodi, a șovăi, a fragmenta,
a păși, a chibzui, a documenta,
tinerețe, planuri, realizare,
vârstă, vise, socializare...

Formă, atingere, continuitate,
senzație, limită, afectivitate,
a cuprinde, a institui, a avea,
a aduce, a construi, a crea,
afinitate, inspirație, ființare,
cuvânt, spațiu, întâmplare...

Aromă, gust, sensibilitate,
potrivire, cuprins, întâietate,
a alege, a socoti, a persevera,
a culege, a domoli, a modera,
întâlnire, empatie, relaxare,
clipă, timp, împrejurare...

Posibilitate

Nu, are, nici, o, importanță,
timp, imensitate, nesfârșire,
joc, de, voie, bună, și, lămurire,
semne, prin, înțeles,
om, mărturisire...

Nu, este, nici, o, instanță,
absolut, relativ, relevanță,
schimb, de, adevăr, și, posibilitate,
locuri, din, mers,
om, actualitate...

Da, nu, nici, nimic, de, toate,
vorbe, ficțiune, legate,
prezențe, ușor, rătăcite,
clipe, în, dans,
om, și, vorbe, fericite...

Fantezie

Ce, este, acordarea, ?
Acordarea, este, ce, ?
Este, ce, acordarea, ?

Întâmplare, virgulă, repetare,
loterie, accident, hazardare,
noroc, insistență, reluare...

Oricum, orice, scriere,
citire, ghicire, este,
fantezie, poezie, poveste...

Virtual

Simplă, alipire, urmare,
simplă, înșiruire, visare,
simplă, virgulă, încercare,
simplă, repetare...

Simplu, demers, legătură,
simplu, acces, făcătură,
simplu, virgulă, figură,
simplu, vechitură...

Scriere, ordine, claritate,
citire, coerență, unitate,
mesaj, virgulă, cetate,
sens, și, virtualitate...

Ordinea sensului

E, greu, de, scris,
fără, de, sens,
e, chiar, imposibil...
Sensul, stă,
chiar, și, în, tăcere.
El, este, peste, tot,
chiar, și, în, himere...

Greu, scris, e, de,
sens, fără, de,
imposibil, chiar, e...
Stă, sensul,
chiar, și, tăcere, în.
Este, el, peste, tot,
chiar, și, himere, în...

De, e, scris, greu,
de, sens, fără,
imposibil, e, chiar...
Stă, sensul,
și, în, tăcere, chiar.
Este, el, tot, peste,
și, în, himere, chiar...

De, greu, e, scris,
de, fără, sens,
chiar, e, imposibil...
Sensul, stă,
și, chiar, în, tăcere.
Peste, tot, el, este,
și, chiar, în, himere...

Dans

Vorbele nu vorbesc,
vorbele dansează,
vorbele nu gândesc,
vorbele visează...

Cuvintele nu doresc,
cuvintele dansează,
cuvintele nu șoptesc,
cuvintele visează...

Semnele nu citesc,
semnele dansează,
semnele nu zidesc,
semnele visează...

Cuvântarea

Dincolo de literă și de al ei cuvânt
e o limpezire de sens care răsare –
ce luminează, prin clipă și prin gând,
clarul de emoție spre întruchipare...

Poetul știe ce face când adună
în versurile lui întâmplarea,
el știe să se joace când răsună
prin vorbele lui cuvântarea...

Poetul știe ce spune
când se ascunde
prin lumi paralele cu repetarea...
El știe de unde
pătrund prin secunde
cântecul, dansul și ființarea...

Păpădie

Prin poezie poetul ne arată
așa precum e lumea așezată,
iar cei ce cred în vorba lui
pot să atingă vraja cerului...

Prin versul său el ne dezleagă
privirea să ne fie întregă,
iar cei ce văd prin ritmul lui
pot să atingă taina zborului...

Prin a lui rimă caldă, potrivită,
el ne surâde acum și ne invită
să ne luminăm chipul cu o melodie
și viața câmpului cu o păpădie...

Poetul e magic prin stele ce cântă,
prin noaptea lui florile se odihnesc,
poezia prin vorbe seara o descântă
vrăjind iarăși lumea spre al său firesc...

Temporaritate

Când se găă ce ai de spus?

Temporar...

Când merg stelele la apus?

Temporar...

Cum se îndulcește poezia?

Temporar...

Cum se înverzește glia?

Temporar...

Cât durează fericirea?

Temporar...

Cât ne ține amintirea?

Temporar...

Autoare

Poezia este chip de om
și dacă o cauți vei găsi portrete,
melodia este glas de pom
și dacă o auzi vei simți poete...

Poezia e un fel de prezentare,
de ieșire în lume printre cuvinte,
cântarea ei e o sărbătoare
dorită de iubirea din minte...

Poezia este umbră de întâlnire
ascunsă sub tonalități mișcătoare,
recitarea ei e joc de rătăcire
către ciocolată și o scriitoare...

Și mai orice poate fi poezia,
chiar și tăcere, chiar și provocare,
dar mai presus de toate ea e erezia
de a vorbi dulțețuri cu o autoare...

Poezia este chip de om
și dacă o cauți vei găsi portrete,
melodia este glas de pom
și dacă o auzi vei simți poete...

Poză

Acesta este poetul,
acesta este cuvântul,
aceasta este litera,
acesta este gândul,

aceasta este poezia...

Și ea, domnilor,
e poeta...
(Iar ce se vede în poză
este fantezia
mișcându-și silueta...)

Premiere

Îmi premiez toți prietenii
cu această poezie
în care scrie
că ei sunt mari creatori
și că au talent și magie;
că ei sunt autori
de vorbe multe și povești,
de proze scurte
și de romane lumești
descrise frumos prin saloane...
uneori scrise,
alteori doar prezentate
prin viu glas spre a fi ascultate
în trecut și a fi uitate...
sau spre a fi reținute
ca având aromă de poezie
creată natural
de toată viața ce știe să fie...

Îi premiez pe toți fără deosebire
căci și ei m-au premiat pe mine
cu a lor prezență și povestire,
cu a lor eseuri și gânduri încercate
prin poezii fără de versuri,
prin baruri și universuri
de timpuri cu chef de întâlnire,
de cuvântare și filosofare
prin argument și mărturisire,
prin exemple și comparații de valoare
și prin a lor exprimare...

Premiile acestea
sunt bune de așezat la loc de cinste:
sunt premii de pus spre păstrare,
colectate încă din copilărie

prin existență văzută în proză,
prin viață trăită în poezie
citită printre jucării
și printre ființe inspirate
să fie sursă de versuri
și amintiri de sensuri,
printre lumi îngândurate
și forme de realitate
descoperite de la început
și trăite la fiecare întâlnire
cu viața aceasta ce trece prin fire...

Iată

Iată cum trec vorbele la întâmplare
prin această lume uitată în repetare
de „a”, de „o”, de „ce”, de „orice”:
de orice literă și de cuvânt,
de orice sens trecut prin gând...

Iată cum vin vorbele prin întâmplare
în acest spațiu de semne în reluare
de „u”, de „r”, de „f”, de „v”,
de toate jocurile trecute prin vorbe,
de toate versurile văzute prin slove...

Iată-l pe „iată” cum se știe rescrie,
iată-l pe „cum” cum produce magie,
iată-l pe „d”, pe „g”, pe „m”, pe „i”,
iată cuvântul pe care-l poți rosti:
el e cel ce se repetă pentru a vorbi...

Și iată cum atunci când vorbim
lăsăm urme știute și le regăsim
spre a le repeta mereu prin mișcare
și a ne minuna de această întâmplare...

Iată poezia: un joc al repetării
de silabe împerecheate, de silabe încrucișate,
de silabe întâmplare prin silabe îmbrățișate...

Iată poezia: un loc al întâmplării,
un spațiu al cuvintelor puține,
camuflate printre litere și versuri depline...

Iată poezia: o poveste fără de sfârșit,
o vrajă nestinsă prin timp ispitit
să se oprească în clipa ce a revenit...

<http://radu-lucian-alexandru.blogspot.ro>

<http://forme-in-miscare.blogspot.ro>

<http://calatorieprinconstiinta.wordpress.com>

<http://scribd.com/Radu%20Lucian%20Alexandru>